

Muziekrecht jaaroverzicht 2024

In dit jaaroverzicht duiken we in de belangrijkste jurisprudentie over muziekrecht van 2024. Afgelopen jaar zijn verschillende interessante juridische kwesties rondom muziekoevereenkomsten, licenties en de bescherming van muziekwerken aan de orde gesteld. Een deel van deze uitspraken behandel ik hieronder.

Ronnie Flex/Top Notch over de beëindiging van een artiestenovereenkomst

De rechtbank Amsterdam deed op 17 januari 2024 uitspraak over [een geschil tussen Ronnie Flex en Top Notch c.s.](#). In 2012 sloten Ronnie Flex en Top Notch een artiestenovereenkomst, op basis waarvan Top Notch de muziek van Ronnie Flex exclusief mocht exploiteren in ruil voor een aandeel in de opbrengsten. Ronnie Flex stelde echter dat de overeenkomst vernietigd diende te worden, omdat er sprake zou zijn geweest van dwaling, misbruik van omstandigheden en het ontbreken van wilsovereenstemming. In de kern kwamen de argumenten van Ronnie Flex erop neer dat hij vond dat de gemaakte afspraken onredelijk waren. Dit rechtvaardigde volgens de rechtbank echter niet een beroep op een vernietigingsgrond. Ronnie Flex was namelijk meerderjarig, volledig handelingsbekwaam en werd bovendien bijgestaan door zijn latere manager bij het sluiten van de overeenkomst. Ook meende Ronnie Flex dat hij, en niet Top Notch c.s., als fonogrammenproducent moest kwalificeren. Aangezien bij de fonogrammenproducent zowel de financiële verantwoordelijkheid moet rusten als de organisatie van de eerste opname, kon Ronnie Flex echter niet worden aangemerkt als fonogrammenproducent. De vorderingen van Ronnie Flex werden afgewezen.

Buma/Stemra tegen ABMD c.s. over de hoogte van tarieven voor licenties

In deze uitspraak van 1 maart 2024 boog de Hoge Raad zich over de vraag [of Buma/Stemra onterecht hogere tarieven hanteerde voor licenties aan ABMD c.s. dan voor licenties aan streamingdiensten](#). ABMD c.s., aanbieders van achtergrondmuziek, betaalde voor licenties voor het afspelen van muziek in bedrijfsruimtes een hoger bedrag dan streamingdiensten zoals Spotify voor licenties voor privégebruik. ABMD c.s. betoogden echter dat muziek van streamingdiensten vaak zakelijk werd gebruikt, zonder dat Buma/Stemra het auteursrecht handhaafde ten opzichte van ondernemingen die de muziek bedrijfsmatig gebruikten. Het hof

MIERO ADVOCATUUR

oordeelde eerder dat de ongelijkheid leidt of kan leiden tot een nadeel bij de mededinging. Het oordeel van het hof werd echter vernietigd, omdat de Hoge Raad concludeerde dat het hof onvoldoende had onderzocht of de hogere tarieven die ABMD-leden betalen daadwerkelijk leiden tot concurrentienadeel.

Disney mag overeenkomsten Buma/Stemra met andere aanbieders niet inzien

In een zaak voor de rechtbank Amsterdam [probeerde Disney op grond van artikel 843a Rv inzage te verkrijgen in de overeenkomsten die Buma/Stemra heeft gesloten met andere aanbieders van subscription video on demand diensten, zoals Netflix en Apple](#). Op haar platform Disney+ wordt door Buma/Stemra beheerd repertoire openbaar gemaakt en verveelvoudigd. Disney vermoedde dat het door Buma/Stemra gehanteerde tarief niet op objectieve en niet-discriminerende criteria was gebaseerd en er daarom een schending van de mededingingsregels plaatsvond. Dit had Disney volgens de rechtbank onvoldoende onderbouwd. De rechtbank wees erop dat de tarieven afhankelijk zijn van diverse omstandigheden die per aanbieder kunnen verschillen, zoals het gebruikte revenuemodel en de mate waarin muziek uit het repertoire wordt gebruikt. Ook werd overwogen dat inzage in de documenten inzicht gaf in bedrijfsvertrouwelijke informatie van concurrenten, wat in strijd zou zijn met geheimhoudingsbedingen. De rechtbank oordeelde dat Disney onvoldoende had aangetoond dat zij een rechtmatig belang had bij de verzochte verstrekking van de overeenkomsten.

Geen verbod op openbaarmaking muziekwerk door mederechthebbenden

De voorzieningenrechter van Curaçao oordeelde op 21 juni 2024 over [een conflict tussen meerdere auteursrechthebbenden van de nummers *Bon Tené* en *Chula Chula*](#). Gedaagde had de nummers zonder overleg met de andere rechthebbenden op verschillende streamingsplatforms gedeeld. Eerder hadden partijen al een geschil over het delen van hun nummers zonder dat van iedere rechthebbende toestemming was verkregen, maar toen waren het eisers die de nummers gedeeld hadden. Zij startten toen een kort geding. In lijn met de beslissing in dat kort geding, oordeelde de rechter dat de nummers zijn gecreëerd met het doel om deze uit te brengen, niet om op te bergen. Eisers konden hun medewerking aan openbaarmaking niet weigeren, voornamelijk niet nu zij zelf het andere nummer

openbaargemaakt hadden. Wel werd de vordering toegewezen voor de uitvoering van *Chula Chula* door One Flavaz, aangezien gedaagde deze specifieke uitvoering zonder toestemming van de anderen door One Flavaz had laten uitvoeren.

Een mededeling aan het publiek door televisietoestellen met een kamerantenne voor muziek

Op 20 juni 2024 volgde het arrest in de zaak [GEMA tegen GL](#). GEMA vorderde een schadevergoeding van GL, omdat GL in de appartementen die zij exploiteerde televisietoestellen met een kamerantenne installeerde waarmee huurders muziekuitzendingen konden ontvangen. De vraag die centraal stond was of er hierbij sprake is van een "mededeling aan het publiek" in de zin van de InfoSoc-Richtlijn. Het HvJ EU oordeelde bevestigend, omdat GL een weloverwogen interventie verrichtte om zijn klanten toegang te verschaffen tot de uitzendingen om hier profijt uit te trekken. Dit was een handeling bestaande in de mededeling van een werk. De huurders van appartementen in een gebouw dat voor korte perioden wordt verhuurd, konden voorts als een "nieuw publiek" worden beschouwd.

Ziggo vrijgesteld van vergoedingen voor uitzending van fonogrammen na synchronisatie

Op 24 juli 2024 oordeelde de rechtbank Midden-Nederland [over de vraag of Ziggo vergoedingen verschuldigd was aan Sena voor de uitzending van televisieprogramma's waar commercieel vervaardigde muziek in is verwerkt](#). In het Atresmedia-arrest werd eerder bepaald dat de vergoedingsplicht uit artikel 8 van de VLN-richtlijn niet geldt bij de openbaarmaking van een synchronisatie (de combinatie van beeld en muziek), omdat in dat geval niet langer sprake is van enkel een fonogram. De rechtbank volgde deze lijn en stelde dat artikel 7 WNR geen betalingsverplichting meer biedt voor synchronisaties. Op grond van artikel 2 WNR hebben uitvoerend kunstenaars nog wel een verbodsrecht voor synchronisaties, omdat er hierin niet wordt gesproken over een fonogram.

Artiest mag muziek-exploitatieovereenkomst opzeggen ondanks overdracht van rechten

Op 14 augustus 2024 deed de rechtbank Den Haag uitspraak over [een geschil tussen muziekuitgeverij Violent Publishing en een artiest](#). Het ging er hier om of de artiest een

MIERO ADVOCATUUR

muziek-exploitatieovereenkomst inclusief overdracht van auteursrechten rechtsgeldig kon opzeggen. Volgens de artiest werd de muziek onvoldoende geëxploiteerd. De rechtbank overwoog dat uit vaste rechtspraak volgt dat een voor onbepaalde tijd gesloten duurovereenkomst in beginsel opzegbaar is, ook als er auteursrechten in zijn overgedragen. Aangezien de samenwerking vele jaren had geduurd en Violent Publishing geacht moest worden haar investeringen te hebben kunnen terugverdiend, was een zwaarwegende grond voor opzegging niet nodig. De rechtbank oordeelde dat de artiest de overeenkomst rechtsgeldig had opgezegd en dat Violent Publishing verplicht was het auteursrecht weer terug over te dragen aan de artiest.

Handhaving vergoedingsverplichtingen en inbreukverbod op muziekgebruik

In de zaak tussen Sena en Revolt c.s. van 4 september 2024 [draaide het om de naleving van verplichtingen uit een vaststellingsovereenkomst en de voorafgaande betaling van vergoedingen voor muziekgebruik tijdens dance-evenementen](#). Sena vorderde dat Revolt c.s. zich zouden houden aan de afspraken uit de vaststellingsovereenkomst over tijdige opgaven en betalingen. Revolt c.s. deden een beroep op de finale kwijting uit de vaststellingsovereenkomst. Naar het oordeel van de rechtbank werden er geen feiten of omstandigheden aangedragen waaruit volgde dat Revolt c.s. in de toekomst niet opnieuw zouden worden aangesproken bij niet-nakoming van de vaststellingsovereenkomst of schending van artikel 7 WNR. Ondanks dat er geen sprake was van handelen in strijd met artikel 7 WNR, was er wel een voortdurende dreiging dat dit zou gebeuren, zonder ingrijpen van Sena. Revolt c.s. werden bevolen om voorafgaand aan evenementen voorlopige opgave van de recettes te doen, met een dwangsom van €1.000 per dag bij niet-naleving. Daarnaast werd Revolt verboden om muziek openbaar te maken zolang het voorschot op de billijke vergoeding niet volledig aan Sena is betaald, mits Sena de facturen op tijd toestuurt.

Opzettelijke inbreuk op auteursrecht door verkoop van verzamelboxen

De Hoge Raad oordeelde op 24 september 2024 in [een zaak tegen een verdachte die betrokken was bij de illegale productie, invoer en verkoop van verzamelboxen met films, televisieseries en muziekwerken](#)), dat de uitspraak van het hof uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf vernietigd diende te worden. De verdachte werd op 22 november 2021 door het gerechtshof 's-Hertogenbosch veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf, waarvan 9 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar, voor het medeplegen van

auteursrechtinbreuk en het deelnemen aan een criminele organisatie. Het hof wees er eerder op dat bij bestrijding van inbreuken op intellectuele eigendomsrechten in beginsel civielrechtelijke handhaving door de rechthebbende zelf voorop dient te staan, maar dat bij intellectuele eigendomsfraude vaak tevens het algemeen belang in het geding is. Met name de grootschalige vormen van intellectuele eigendomsfraude, plaatsvindend in beroep of bedrijf, werken marktversturend. Hierbij is sprake van parasiteren op de reputatie, werfkracht en exclusiviteit van merken en/of auteursrechtelijk beschermde werken. Bij vermoeden van organisatiecriminaliteit en/of vermoedelijke betrokkenheid van de georganiseerde criminaliteit, is strafrechtelijk optreden daarnaast vereist. De duur van de gevangenisstraf werd verminderd tot 11 maanden en 3 weken, omdat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM werd overschreden.

Hoogte schadevergoeding voor inbreuk op auteursrecht op een muziekstuk

In een geschil voor de rechtbank Zeeland-West-Brabant op 25 september 2024 werd geoordeeld [over de hoogte van een schadevergoeding voor het zonder toestemming bewerken van een muziekwerk en het openbaar maken daarvan](#). De rechtbank oordeelde dat de door rechthebbende gevorderde licentievergoeding als aanknopingspunt kon dienen voor de begroting van de door haar geleden vermogensschade door de inbreuk. De rechthebbende had voldoende gesteld en gedaagde onvoldoende weersproken dat de rechthebbende een licentievergoeding zou hebben gevraagd en gedaagde een redelijke vergoeding zou hebben geaccepteerd. De licentievergoeding moest worden vastgesteld op basis van gebruikelijke tarieven in de branche, omdat eiser nog niet eerder een licentie had verleend. Wat betreft de inbreuk op de persoonlijkheidsrechten, bleef het recht van eiser om zich tegen ongewenste bewerkingen te verzetten intact, ondanks dat er al andere remixen bestonden. Gedaagde handelde onrechtmatig door zonder toestemming wijzigingen aan te brengen.

Muziekproducer in dienstverband mag oudedagsvoorziening van Buma behouden

Op 15 oktober 2024 vernietigde het Gerechtshof Amsterdam het vonnis van de kantonrechter, waarin werd geoordeeld dat een muziekproducer in dienstverband zijn oudedagsvoorziening (ROA) van Buma aan zijn werkgever diende af te staan. In de arbeidsovereenkomst tussen de muziekproducer en S.I. Music Studio B.V. stond dat de werkgever alle intellectuele eigendomsrechten van de werknemer, inclusief rechten op muziekwerken, zou verwerven. In een tussenarrest oordeelde het hof dat de ROA-gelden voor de helft aan S.I. Music en voor de

MIERO ADVOCATUUR

andere helft aan de muziekproducer moesten worden toegewezen. Gedurende de rechtszaak vernietigde Buma echter de ROA-overeenkomst, omdat de ROA-gelden alleen aan de maker mochten worden uitgekeerd en uitsluitend voor oudedagsvoorziening bedoeld waren. Het overdragen van dit geld aan de werkgever zou in strijd zijn met het doel van de regeling. Daarnaast had de werknemer het ontvangen geld ook voor de kosten van rechtsbijstand gebruikt. Doordat de muziekproducer de ROA-gelden diende terug te betalen aan Buma, had hij geen ROA-inkomsten ontvangen, zodat de vordering van S.I. Music tot doorbetaling van de ROA-gelden niet toewijsbaar was.